

været en ualmindelig kold og vaad Eftervinter i Aar. Man taler om en alvorlig Beskadigelse af de unge Vinplanter. Det vilde jo betyde et stort økonomisk Tab. Hvad mener De om Storstrejken i Ruhr-Distriktet? Tror De, den bliver til noget? De sidste Efterretninger lyder jo ret foruroligende.»

Da han hørte, at Torben intetsomhelst vidste derom, trak han en mægtig Bunke Aviser op af sin Overfrakkelomme. Det var store engelske, tyske og franske Verdensblade, deriblandt et Kæmpenummer af »Frankfurter Zeitung«, mellem hvis halvhundrede Blade hans Hoved helt forsvandt, mens han søgte en Artikel. Og da han endelig havde fundet den, gav han sig til at læse op af den.

Hans Stemme med de sære Strubelyde, hans lidenskabeligt rynkede Pandehud, den Maade, hvorpaa han hvert Øjeblik nervøst trykkede Næseklemmen tilrette med hele Haanden, endelig hans Avisforslughed, denne abeagtige Optagethet af alt det ligegyldige, der skete omkring i Verden, vakte paany en flakkende Erindring hos Torben; men han kunde stadig ikke bekvemme sig til at spørge. Nu saae han ogsaa, at Baaden derude havde vendt og nærmede sig Land, og for ikke at risikere at faa sit første Møde med Jytte Abildgaard i disse fremmede Menneskers Paasyn rejste han sig saasnart Direk-